

kunde ændres saaledes, at Maaløv blev sat ned i en lavere Takstklasse. Det kunde ske derved, at man ikke tog Hensyn til de 54 m, saa at den slipper for at komme ind i en anden Afstandsklasse. Foruden at man derved stiller sig rimeligere overfor Befolkningen, er der den særlige Grund, at det heller ikke er særlig profitabelt for Statsbanerne, idet Konkurrencen med Slangerup-Banen, som er en Privatbane, derved kommer temmelig stærkt frem. Slangerup-Banen har allerede lagt en Sti over til vedkommende Station paa Slangerup-Banen for derved at faa fat paa Soldaterne i Lejren ved Kirke Værlose, som ellers hidtil have benyttet Maaløv Station. Der er ogsaa flere andre Forhold til Stede, som gøre det lidt urimeligt at fastholde den høje Pris af Kr. 1.30. Man kan nemlig undgaa den, omend med noget Besvær. Naar en Mand skal rejse fra Maaløv til København, kan han efter den nye Takstlov løse en Dobbeltbillet fra Maaløv til Ballerup og fra Ballerup til København, og saa slipper han med Kr. 1.20. Det ses altsaa, at om det end selvfølgelig vil blive meget besværligt, naar alle Rejsende fra Maaløv skulle staa ud i Ballerup og købe ny Billet, kunne Folk paa den Maade virkelig tjene 10 Øre. Men hvis den højtærede Minister vilde indrette Systemet lidt anderledes, vilde de kunne tjene de 20 Øre, som deres Ønske er, og dog faa en Forhøjelse af 22 pCt., og mere har man dog i Virkeligheden ikke tilsigtet med den nye Takstlov.

Jeg skal derefter omtale et andet, dermed noget beslægtet Anliggende, for saa vidt det ogsaa berører et Takstspørgsmaal. Det blev omtalt under Behandlingen af Takstloven i Fjor og vedrører Taksten for Grus, Skærver og lignende svære og i Forhold til deres Omfang meget lidet værdifulde Varer. Det blev fremhævet her i Salen under Forhandlingerne, at der maatte tages noget Hensyn til disse Forhold. Der blev ogsaa fra den højtærede Trafikministers Side gjort Indrømmelser i saa Henseende, og det blev af mine Kommittenter, om jeg maa bruge det Udtryk, opfattet som et Tilsagn om, at de, — det angaar Forbindelsen mellem Hedehusene og København, — under Hensyn til de ganske særlige Forhold, der gøre sig gældende der, vilde blive skaanede for en Takstforhøjelse paa deres Produkter, som bestaa af Grus og Skærver. De særlige Forhold bestaa deri, at der er en ganske speciel Konkurrence, som vanskeliggør dem eller rettere umuliggør dem at bære en væsentligere Forhøjelse af Fragten mellem Kø-

benhavn og Hedehusene. Konkurrencen med Smaaskibe, der komme ind til København, har nemlig trykket Prisen saa stærkt, at en væsentligere Forhøjelse af Fragten paa Jernbanerne vil være dræbende for deres Virksomhed. Og det er en ikke ubetydelig Virksomhed, der her staaar i Fare. Den har givet Statsbanerne en Fragtindtægt af ca. 120,000 Kr., og det er temmelig talrige Familier, der leve af disse forholdsvis store Bedrifter, der altsaa bestaa i Optagelse af Grus og Sten, og som ere satte meget systematisk og smukt i Værk. Det er temmelig betydelige Anlæg, og det er Anlæg, som ingenlunde betale sig særlig godt. De ere lige paa Grænsen af overhovedet at kunne betale sig, og en Forhøjelse af Taksterne vil virke ganske overordentlig uheldigt for dem. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg blot vil tillade mig at bringe i den højtærede Trafikministers Erinding Skrivelsen af 31. December 1910 fra de forskellige Fabrikker, der er Tale om, til Ministeriet for offentlige Arbejder, i hvilken Skrivelse alle Oplysninger om deres Forhold i øvrigt vilde findes.

Endelig skal jeg tillade mig overfor den højtærede Trafikminister at udtale, at man er noget skuffet over ikke paa Finansloven i Aar at finde søgt nogen Bevilling til Taastrup Station og heller ikke til andre Stationer paa Strækningen mellem København og Roskilde, hvor Stationernes Tilstand her i Rigsdagen er erkendt at være meget mangelfuld, og hvor det maa siges snart at være paatrængende at faa forandrede Forhold. Jeg skal anerkende med Tak de Udtalelser, der i Fjor faldt fra den højtærede Trafikminister om dette Spørgsmaal. Paa Foranledning af et Forslag, som fremsattes fra socialdemokratisk Side, stillede den højtærede Minister da i Udsigt, at vi i Aar — eller, som jeg dog tror, Ministeren tilføjede, til næste Aar, — vilde faa et Forslag om en Bevilling til dette Formaal, og dermed har Befolkningen været tilfredsstillet. Jeg tillader mig nu at minde om det, da Bevillingen ikke findes paa dette Finanslovsforslag, og jeg vilde meget gerne høre den højtærede Minister udtale sig om, hvorledes hans Stilling i Øjeblikket er til dette Bevillings-spørgsmaal.

Da jeg nu har tilladt mig at begære Ordet under denne Forhandling, vil jeg gerne komme ind paa nogle af de Principspørgsmaal, der i saa stor Mængde ere til Stede i det forelagte Finanslovsforslag som Følge af de Forandringer, der ere